

Cunninghamia lanceolata

kuningamia chińska

(C) fot. Gabriel Tomżyński

Duże drzewo dorastające w ojczyźnie do 30-50 m, w Polsce, w sprzyjających warunkach, do kilkunastu metrów wysokości. Pokrój stożkowy, luźny. Ulistnienie w formie sztywnych skórzastych, lancetowatych igieł, do 7 cm długości i 7 mm szerokości. Szyszki raczej małe, kuliste, do 4 cm średnicy, zebrane zwykle po 3 na końcach pędów. Do uprawy wymaga żyznych, próchnicznych i wilgotnych gleb oraz ciepłych, osłoniętych stanowisk w najcieplejszych rejonach Polski. W Europie w uprawie od 1804 r.

autorzy opisu tekstowego: Szkołka Roślin Ozdobnych Wiesław SZYDŁO Wiesław Szydło

zasięg geograficzny	Chiny
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkojagody

nastłonecznienie	stanowisko słoneczne stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	gliniasta
walory	roślina zimozielona ozdobne z liści/igieł ciekawy pokrój
zastosowanie	soliter (pojedynczo) parki ogrody przydomowe
nagrody	Nagrodzona w 1977r. nagrodą Królewskiego Towarzystwa Ogrodniczego
strefa	7a

autor opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło, Szkołka Roślin Ozdobnych Wiesław SZYDŁO;

